

Марка је толико јака да би њеним повратком Немци постали много богатији од, рецимо, Шпанаца или Италијана. Ипак, и немачки производи би постали прескупи за инострана тржишта. Неки економисти ову тезу доводе у питање.

Економиста Фолкер Нич заговорник је евра и никако не жели распад монетарне уније, али критикује расправу о заједничкој валути у којој се тврди да она нема алтернативу. „Проблем је што се на тај начин правда сваки потез којим се одржава у животу Европска монетарна унија – једноставно се каже да би трошак њеног укидања био непроцењив и зато је она мање зло. Тај аргумент не могу да прихватим!“

Између 1948. и 2007. године распало се укупно 69 разних монетарних унија и ни за једну од земаља у питању то није био крај света. Нема сумње да би увођење нове валуте, односно повратак на стару – марку, био велики трошак. Ту су пре свега технички трошкови штампања и ковања новца, прилагођавање каса и аутомата, али све су то једнократни трошкови који су, према Ничовом мишљењу, небитни.

Теже би било са курсевима и то је омиљени аргумент противника повратка на марку. Марка би била скупа, то би поскупело извоз и сломило извозно оријентисану немачку привреду. Међутим, Нич сматра да ни то не важи, јер су „немачки производи у тој мери конкурентни на светском тржишту да им не би шкодила јака валута. Многи производи праве се само у Немачкој и они би били тражени и ако би била поново уведена марка“.

Све је политика

Осим тога, због скупе марке био би јевтинији увоз, а 40 одсто немачких производа има увозне компоненте. Сви трошкови и губици везани за поновно увођење марке за многе у Немачкој су ситница у поређењу са трошковима за спасавање преко мере задужених чланица еврозоне – само за Ирску и Грчку Немци су издвојили 30 милијарди евра и уверени су да ту није крај.

Међутим, шта би се догодило са политичким пројектом европске интеграције? „Евро није уведен изоловано, него је дошао након дугог процеса интеграције у коме је створено јединствено тржиште. Крајем заједничке валуте био би заустављен процес интеграције“, сматра Нич. На питање да ли би Немачка то требало да ризикује, Нич одговара: „То је питање политичке процене“. Уосталом, монетарне уније увек настају – и распадају се – на основу политичких одлука.

Аутори: Данхонг Жанг/Ненад Бриски

(dw-world.de)